

Розвиток та вдосконалення українського села – це створення умов для забезпечення добробуту селян та величезного економічного потенціалу.

Список використаних джерел

1. Мамчин М.М., Жагаляк І.І., Добуш Ю.Я. Тенденції розвитку інфраструктури українського села // М.М. Мамчин, І.І. Жагаляк, Ю.Я. Добуш. – Національний університет «Львівська політехніка», – 2007.
2. Седік Д., Кобута І.В., Пугачов М.І., Прокопенко С.С., Чапко І.П. Формування стратегічної середньострокової політики розвитку села і сільського господарства // Аспекти сільського розвитку. Вісник інституту сільського розвитку. – 2007 – №1-4(8-9) – С. 2-32.

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Гавриш Н. С.

Тітов Артем Олексійович

студент 1-го курсу магістратури факультету прокуратури
та слідства (кримінальної юстиції)

Національного університету «Одеська юридична академія»

ПРАВОВЕ ВДОСКОНАЛЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА В ЕКОЛОГІЧНІЙ СФЕРІ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ ПРОГРАМИ TWINNING

Дивлячись на глобалізаційні процеси, які відбуваються в нашому світі, Україна не може знаходитись осторонь від відповідально – важливих питань сьогодення. Обравши європейський шлях свого розвитку, Україна вийшла на міжнародну арену, як повноправний суб'єкт права, який готовий співробітничати у різних сферах суспільного життя. Євроінтеграційні процеси стали важливим поштовхом до демократично – прогресивних зворушень у нашій країні. За останні 20 років Україна є учасницею більшості універсальних міжнародних договорів, депозитарієм яких виступає Генеральний секретар ООН. Здійснюється ефективна взаємодія України зі спеціалізованими установами ООН з багатьох питань

глобального порядку денного, включаючи боротьбу з бідністю, охорону навколишнього середовища, вдосконалення системи охорони здоров'я тощо [1].

З розвитком сучасного світу, деякі сфери функціонування держави особливо потребують уваги. Мова йде про екологічну ситуацію, яка складається в Україні. Справа в тому, що рівень забрудненості нашої країни дедалі підвищується та ризик екологічної кризи з кожним роком зростає все більше.

Як напрям подолання даної ситуації може бути запровадження програми Twinning.

Twinning – це інструмент інституціональної розбудови і нова форма безпосереднього технічного співробітництва між органами влади держав – членів ЄС та країн-бенефіціарів [2].

Україна є учасником даної програми з 2005 року. За час існування програми Twinning було успішно реалізовано більше 2000 проектів у різних сферах розвитку країн учасників.

На відміну від інших видів технічної допомоги, проекти Twinning не є класичною технічною допомогою, яка передбачає односторонню підтримку [2]. Сторони беруть на себе взаємні зобов'язання та дотримуються чіткого робочого плану, який складається відповідними органами, в Україні – це Адміністративний офіс програми Twinning. Проект Twinning може бути як класичний Twinning (Classic, тривалістю до 36 місяців) і бюджетом до 2 млн. євро або як полегшений Twinning (Light, тривалістю до 6 місяців) та бюджетом 250 тис. євро [2]. Тому говорити про брак фінансування на відповідні проекти буде недоречним.

Розвиваючись в бік екологізації країни, актуальними є проблеми безпечного, екологічно чистого навколишнього середовища для людей та пошук альтернативних видів палив, джерел енергії. У даній сфері Україна стала учасником таких проектів Twinning:

- «Підтримка у підвищенні безпеки перевезення небезпечних вантажів мультимодальним транспортом в Україні»;
- «Наближення законодавства України до законодавства ЄС у сфері засобів захисту рослин та здоров'я рослин і посилення відповідних інспекційних та лабораторних служб»;
- «Впровадження системи управління відходами електричного та електронного обладнання в Україні» та ін.

Актуальним є розробка проекту щодо використання альтернативних (природних) видів енергії та питання пов'язанні з сортуванням смітєвих відходів. Розвиток та використання альтернативних та відновлювальних джерел енергії (вітрової і сонячної енергії, біопалива, тощо) є вагомим фактором для зміцнення енергетичної безпеки та зменшення негативного техногенного впливу на навколишнє природне середовище [3]. За допомогою впровадження відповідних механізмів, будуть меншими викиди парникових газів, безпека енергопостачання стане вищою, а залежність від імпорту енергії буде значно меншою.

Сортування дрібного сміття майже не реалізується на практиці. Згідно Закону України «Про відходи», сортування відходів – механічний розподіл відходів за їх фізико-хімічними властивостями, технічними складовими, енергетичною цінністю, товарними показниками тощо з метою підготовки відходів до їх утилізації чи видалення. Але механізму реалізації даного положення майже не існує. Проект Twinning забезпечить фінансову сторону питання: забезпечення відповідними смітєвими баками, технікою щодо вивезення такого сміття, обладнанням для його подальшої переробки. Згідно з умовами даної програми, має бути створений спеціальний наглядовий комітет, який би слідкував за реалізацією проекту та забезпечив би правовий вплив держави на порушника у вигляді притягнення до відповідальності (попередження, штрафи).

За для реалізації цих напрямів необхідне залучення широкого кола ресурсів (як фінансових, так і людських), тому програма Twinning може дійсно допомогти в екологічній сфері. Європейська спільнота, як ніхто інша розуміє важливість безпечного природного середовища. Україна зможе знайти свого «близнюка» для реалізації програми Twinning та спільно долати кризові явища. Обмін досвідом та знаннями передових технологій стане опорою у подальшому напрямі розвитку цієї сфери.

Отже, слід зазначити, що нехтування екологічною ситуацією в країні призведе тільки до кризових явищ, а тому потрібно реалізовувати усі можливості для запобігання цьому. Програма Twinning, звичайно, не зможе вирішити усіх екологічних проблем, але дасть могутній поштовх для подальшого правового вдосконалення законодавства в цій сфері та механізмів реалізації його на практиці.

Список використаних джерел

1. Офіційний сайт Міністерства зовнішніх справ України. – Режим доступу: <https://mfa.gov.ua/ua/page/open/id/5156>
2. Офіційний сайт Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського Союзу. – Режим доступу: <http://center.gov.ua/>
3. Теліженко О. М., Репа К.Ю. // Економічні проблеми сталого розвитку: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції імені проф. Балацького О. Ф., м. Суми, 27 травня 2015 р. / За заг. ред. Прокопенко О.В., Петрушенка М.М. – Суми: СумДУ, 2015. – С. 45.
Науковий керівник: к.ю.н., доцент Гавриш Н. С.

Точило Катерина Сергіївна

студентка 1-го курсу магістратури судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»

ІНСТИТУТ ДОБРОСУСІДСТВА У ЗЕМЕЛЬНОМУ ПРАВІ

Главою 17 Земельного кодексу України закріплюється та гарантується як один із видів обмежень прав на землю – інститут добросусідства. Цей інститут покликаний регулювати відносини власників, землекористувачів з такими ж суб'єктами сусідніх земельних ділянок аби попередити виникнення незручностей або залагодити, в разі їх наявності, при цьому забезпечити реалізацію інтересів кожної зі сторін в процесі відтворення взаємовідносин сусіднього існування.

Недарма, ще з часів римського права, в кодифікації Законів XII Таблиць передбачалося впровадження обмежень прав на землю задля врегулювання відносин власності та користування в інтересах сусідньої ділянки, уже на той час було встановлено низка сервітутних положень з цього приводу [5, с. 147].

Новицький розглядав ці відносини, як такі, що носять приватно-публічний характер [4, с. 6]. З огляду на це, виокремлюється добровільне вирішення конфлікту власників сусідніх ділянок відповідно до їх волевиявлення. Рівність та самостійність у таких